

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Nagy Gergely Tamás Ügyvédi Iroda által képviselt felperesnek a Dr. Disztós Dóra Ügyvédi Iroda által képviselt alperes ellen megbízási díj megfizetése iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2013. április 11-én kelt 1.G.40.426/2012/7. számú ítélete ellen a felperes által benyújtott fellebbezés folytán indult másodfokú eljárásban - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, és a felperes által fizetendő perköltség összegét 127.000,- (Egyszázhuszonhétezer) Ft-ról 70.000,- (Hetvenezer) Ft + áfa összegre leszállítja, egyebekben helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, a fellebbezés elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az alperes Cg.13-09-..... számon vezetett cégjegyzéke adatai szerint a felperes ügyvezetői tisztsége 2012. március 1-jétől 2012. június 30-áig állt fenn, adatai 2012. július 19-én kerültek törlésre. Az alperes 2012. július 19-étől végelszámolás alatt áll, végelszámolója **Sz. P.**.

A felperes és az alperes tagja, ... Város Önkormányzata között 2012. március 1-jén határozott időre, 2012. június 30-ig szóló megbízási szerződés jött létre, az alperes ügyvezetési feladatai ellátására. Rögzítették, hogy a 2012. február 28-i önkormányzati határozattal a felperes került megválasztásra a társaság vezető tisztségviselői feladatainak ellátására, a felperes a tisztséget elfogadta, az ügyvezetési feladatokat megbízási jogviszony keretében látja el. A szerződés 6. pontja szerint 400.000,- Ft/hó megbízási díj illetve meg a felperest, továbbá - támogatási szerződés megkötésének előkészítésére, eljárás ütemezésére, építési koncesszió előkészítésére tekintettel - a projekt zökkenőmentes átadása esetén, a megbízási jogviszony megszűnésekor további 400.000,- Ft.

A 2012. július 3-án kelt átadás-átvételi jegyzőkönyvben a felperes mint átadó nyilatkozott arról, hogy a projektnek folyó ügye, irata nincs, a rögzítetteken túl.

2012. július 27-én a felperes fizetési emlékeztetőt adott át az alperes végelszámolójának, amelyben közölte, hogy a projekt átadása megtörtént, és kérte a megbízási szerződés szerinti 400.000,- Ft kifizetését.

Az alperes végelszámolója a 2012. augusztus 14-i válaszlevelében kérte a felperestől a támogatási szerződés tekintetében kifejtett intézkedései, azok eredményessége kifejtését, figyelemmel arra, hogy kételyek merültek fel az igény jogosságával kapcsolatban.

A felperes 2012. október 11-én kelt - **Sz. P.** végelszámolónak címzett, követelés bejelentés tárgyában írt - levelében bejelentette az alperessel szembeni követelését, a projekt zökkenőmentes átadása után járó 400.000,- Ft megbízási díj tekintetében.

Az alperes végelszámolója a 2012. november 6-án kelt - ajánlott küldeményként postára adott - válaszlevelében azt közölte a felperessel, hogy a 2012. március 1-jén létrejött megbízási szerződésből eredő igényét nem érvényesítheti az alperessel szemben; amennyiben alaptalan igényét továbbra is fenntartja, azt a végelszámoló vitatja, illetőleg - ha az a végelszámolási eljárás lezárásának akadályát is jelenti, és a végelszámolás késedelmet szenved - érvényesíti a felperessel szemben a felmerülő költségeket. Kérte erre figyelemmel tájékoztatása tudomásul vételét és az alperessel szemben bejelentett hitelezői igény visszavonását.

A felperes a 2012. november 19-én kelt iratában válaszolt a végelszámoló 2012. november 6-án kelt levelére, amelyben kérte a 2012. október 11-i követelésének feltüntetését a végelszámoló által készítendő jegyzékben, egyúttal utalt arra, hogy azt 2012. november 13-át követően kell elkészítenie a végelszámolónak.

A végelszámoló a 2012. november 26-án kelt levelében megismételte korábbi nyilatkozatát, és rögzítette, hogy - ahogy arra a többszöri levélváltásban utalt - a felperes követelését vitatja.

A felperes a 2012. december 21-én benyújtott, a 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 106. § (4) bekezdésére alapított keresetében 400.000,- Ft tőke és annak 2012. július 3-tól számított késedelmi kamata megfizetésében kérte az alperes marasztalását, megbízási díj jogcímén.

Előadta, hogy az alperessel ügyvezetői feladatok ellátására kötött megbízási szerződést, amelynek 6. pontjában - a havi megbízáson díjon túl - megállapodtak a megbízás megszűnésekor esedékes, további egyszeri 400.000,- Ft megfizetésében is, a projekt zökkenőmentes átadása esetére. Az átadás-átvétel 2012. július 3-án megtörtént, az alperes azonban a kikötött 400.000,- Ft összegű juttatást nem fizette meg.

Figyelemmel arra, hogy 2012. július 27-ét, 2012. augusztus 15-ét követően, 2012. október 11-én ismételten kérte a végelszámolótól a követelése nyilvántartásba vételét, azonban a végelszámoló a 2012. november 26-án kelt válaszlevelében a követelést vitatta, a felperes a perben érvényesítette hitelezői igényét a Ctv. 106. § (4) bekezdése alapján.

Álláspontja szerint a Ctv. 106. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezés

egyértelműen szabályozza a végelszámoló vitatásának időbeliségét.

Az alperes az ellenkérelmében elsődlegesen a per megszüntetését, érdemben pedig a kereset elutasítását kérte.

A per megszüntetése iránti kérelmét a Pp. 157. § a) pontjára és a Ctv. 106. § (4) bekezdésére alapította, a perindítási határidő felperes általi elmulasztása miatt. Előadta, hogy a felperes a 2012. október 11-én kelt levelében jelentette be hitelezői igényét a végelszámolónak a Ctv. 106. § (1) bekezdése szerint, amelyet a végelszámoló a 2012. november 6-án kelt levelében vitatott. A felperes a vitatást tartalmazó értesítéstől számított harminc napon belül nem fordult bírósághoz, 2012. december 21-én benyújtott keresete elkésett.

Kifejtette, hogy a Ctv. nem tiltja a végelszámoló számára, hogy az igénybejelentési határidő letelte előtt tegye vitássá a hitelezői igényt, továbbá azt sem, hogy minderről a Ctv.-ben rögzített határidő letelte előtt adjon tájékoztatást a bejelentő felé.

Hivatkozott arra is, hogy a felperes követelése alapjául megjelölt megbízási szerződést nem a peres felek, hanem a felperes és az alperes tagja kötötte, továbbá arra is, hogy a felperes nem teljesítette a szerződésből fakadó gondossági kötelezettségét, az emiatt bekövetkezett késedelemre figyelemmel nem illeti meg a követelt sikerdíj. Állította, hogy a projekt zökkenőmentes átadásának konjunktív feltételei - a támogatási szerződés megkötésének előkészítésére, a projekt indítására, adminisztratív előkészítésére, az eljárás ütemezésére, az építési koncesszió előkészítésére figyelemmel - nem álltak fenn.

Az elsőfokú bíróság a 2013. április 11-én kelt 1.G.40.426/2012/7. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította, és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 127.000,- Ft perköltséget.

Határozata indokolása szerint elsőként azt vizsgálta, hogy a Ctv. 106. § (4) bekezdésében szabályozott perindítási határidőn belül, azaz a végelszámoló vitatását tartalmazó értesítés kézhezvételétől számított 30 napon belül került-e benyújtásra a kereset.

A 4/2003. számú polgári jogegységi határozatban foglaltak alapján az elsőfokú bíróság leszögezte egyfelől azt, hogy a keresetindítási határidő anyagi joghoz kötődik, nem része a bírósági eljárásnak, ezért a keresetlevélnek a perindítási határidő utolsó napján - a munkaidő végéig - meg kellett érkeznie a bírósághoz, továbbá azt is, hogy a Ctv. 106. § (4) bekezdésében szabályozott perindítási határidő - jogvesztést tartalmazó kikötés hiányában - elévülési jellegű, elmulasztásának jogkövetkezményeit elévülési kifogás alapján az ügy érdemében hozott ítéletben kell levonni. Ezért nem volt megalapozott az alperesnek a per megszüntetése iránt előterjesztett kérelme, azt az elsőfokú bíróságnak - tartalma szerint - elévülési kifogásként kellett értékelnie.

Rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a felperes - nem vitásan - a 2012. október 11-én kelt levelében jelentette be hitelezői igényét a végelszámoló felé, amelyre a végelszámoló a 2012. november 6-án kelt - ajánlott küldeményként postára adott - levelében válaszolt. A végelszámoló nyilatkozata tekintetében megállapította, hogy abból egyértelműen kitűnt a felperesi igény vitatásának ténye, a vitatás

kézhezvételére pedig - az ezt követő felperesi válaszlevél alapján - legkésőbb 2012. november 19-én sor került. Az elsőfokú bíróság ezért arra a következtetésre jutott, hogy 2012. december 19-ig állt a felperes rendelkezésére a harminc napos perindítási határidő, amelyet azonban elmulasztott, keresetlevele 2012. december 21-i előterjesztésével.

Megjegyezte az elsőfokú bíróság, hogy - az alperes álláspontját osztva - nem volt levezethető a Ctv. rendelkezéseiből az, hogy a kereset benyújtásának feltétele volt valamennyi, a Ctv. 106. §-ában előírt végelszámolói kötelezettség teljesítése. Hangsúlyozta, hogy a Ctv. 106. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés a - harminc napos határidőn belül benyújtandó - kereset egyedüli feltételeként a végelszámoló vitató nyilatkozatát tartalmazó értesítés kézhezvételét nevesíti, amelyre a perbeli esetben legkésőbb 2012. november 19-én sor került.

Végül utalt arra az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem hivatkozott a perindítási határidő elévülésének megszakadására, avagy nyugvására, továbbá arra is, hogy mivel az alaposnak talált elévülési kifogás alapján hozta meg döntését, mellőzte a kereset további érdemi vizsgálatát.

Az ítélettel szemben a felperes nyújtott be fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak megváltoztatásával az alperes kereset szerinti marasztalását, másodlagosan - tartalma szerint - az ítélet részbeni megváltoztatását és az alperes részére megítélt perköltség nettó 30.000,- Ft-tal való leszállítását kérte.

Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte a Ctv. 106. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezést, és jogszabálysértő módon állapította meg a kereset elkésztését. Álláspontja szerint a Ctv. 106. § (2) bekezdése szerint a hitelezők - vitatással kapcsolatos - értesítésére kizárólag a hitelezői követelésekről készített jegyzék elkészítését követően kerülhet sor, figyelemmel arra, hogy a jogszabályi rendelkezés egyértelmű és kógens módon határozza meg a végelszámoló feladatait, és az azokra vonatkozó határidőket.

Állította, hogy a Ctv. 106. § (4) bekezdése szerinti perindítási jog a Ctv. 106. § (2) bekezdésében szabályozott, kétszer tizenöt napos határidő leteltével nyílik meg, az azt követő tizenöt napon belül, hogy a végelszámoló a követelések jegyzékét a cégbíróságra benyújtotta. Ezért az alperes végelszámolójának a jogszabályi előírástól eltérő, idő előtt tett nyilatkozata nem nyitotta meg a felperes perindítási jogát, nem eredményezett jogvesztést. Mivel az alperes végelszámolásának közzétételére 2012. október 4-én került sor, a hitelezői igénybejelentések határideje 2012. november 14-e volt, majd a végelszámoló a 2012. november 22-én kelt iratával nyújtotta be a hitelezők jegyzékét a cégbíróságra, és a 2012. november 26-án kelt levelében adott tájékoztatást a felperes felé a követelés vitatásáról, a felperes az előírt harminc napos határidőn belül fordult bírósághoz 2012. december 21-én.

Az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség tekintetében arra hivatkozott, hogy az alperes jogi képviselője nem jelent meg az első tárgyaláson, csupán egy érdemi tárgyaláson vett részt, ezért az általa csatolt megbízási szerződésben kikötött, tárgyalásonként nettó 30.000,- Ft kizárólag egy tárgyalás után volt felszámítható.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében - a perköltségre vonatkozó rendelkezés kivételével - az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást és érdemben helyes döntést hozott.

Fenntartotta valamennyi, az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatát, és állította, hogy a felperes elkésztetten érvényesítette követelését. Hangsúlyozta, hogy a hitelezői igény 2012. október 11-i bejelentését követően az alperes végelszámolója a 2012. november 6-án kelt levelében közölte, hogy azt vitássá teszi, ezért a felperes a végelszámoló értesítésének kézhezvételétől számított harminc napos perindítási határidőn belül fordulhatott bírósághoz a Ctv. 106. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján, amelyet a 2012. december 21-i keresetlevelével elmulasztott.

A perköltséggel kapcsolatos rendelkezés tekintetében úgy nyilatkozott, hogy elfogadja a fellebbezésben foglalt érvelést.

A Fővárosi Ítéltábla a jogorvoslati kérelmet a Pp. 256/A. § (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Megállapította, hogy a fellebbezés - a perköltségre vonatkozó rendelkezés kivételével - nem alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a tényállást, és helytálló jogi következtetéssel utasította el a felperes keresetét annak elkészttségére figyelemmel, az anyagi jogi, elévülési jellegű perindítási határidő elmulasztása miatt. Helytállóan levont jogi következtetését a Pp. 221. § (1) bekezdése szerint, a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, megalapozott indokolással támasztotta alá.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel kapcsolatban arra mutat rá, hogy a Ctv. 106. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés egyértelmű, miszerint az a hitelező, akinek bejelentett követelését a végelszámoló vitatja, igényét a végelszámoló értesítésének kézhezvételétől számított harminc napos határidőn belül a bíróság előtt perben érvényesítheti, ennek megindítását a végelszámolónál igazolnia kell.

Az elsőfokú bíróság a Ctv. rendelkezésének helyes alkalmazásával, megalapozottan indult ki abból, hogy az ott szabályozott perindítási határidő önmagában a végelszámoló vitatásról való értesítésével nyílik meg, és a kialakult bírói gyakorlat, a 4/2003. számú polgári jogegységi határozat megfelelő alkalmazásával vonta le következtetését az elévülési kifogás alapján, hogy a felperes az anyagi jogi keresetindítási határidőt elmulasztotta.

A fellebbezéssel kapcsolatban rögzíti a Fővárosi Ítéltábla azt is, hogy a Ctv. 106. § (2) bekezdése a végelszámolóra háruló egyes feladatok teljesítésével kapcsolatos, végső határidőket tartalmazza, amelyek elmulasztása esetén mód van a Ctv. 106. § (3) bekezdése szerint törvényességi felügyeleti eljárás kezdeményezésére.

A Ctv. 106. § (4) bekezdésében szabályozott perindítási jog - ahogy arra az elsőfokú bíróság ítéletében és az alperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan utalt - egyedüli feltétele és alapja a végelszámoló általi vitatást tartalmazó értesítés

kézhezvétele. A vitatás kézhezvételével megnyíló perindítási határidő független a további végelszámolói feladatok teljesítésétől, a végelszámolási eljárás állásától.

Megalapozott volt ugyanakkor a felperes fellebbezése az alperes javára megítélt perköltség tekintetében, az alperes ellenkérelmére is figyelemmel.

Osztotta a Fővárosi Ítélőtábla a felperes fellebbezésében előadott érvelést, hogy a pernyertes alperes által az elsőfokú eljárásban csatolt, 2013. február 12-én kelt megbízási szerződés, az abban kikötött tételek, és az azoknak megfelelő, hatályos perbeli cselekmények alapján összesen 70.000,- Ft + áfa megbízási díj volt megállapítható az alperes javára a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja szerint. Mivel a 2013. március 28-i tárgyaláson az alperes által meghatalmazott ügyvéd nem, csupán ügyvédjelölt jelent meg, aki azonban a perben irányadó kötelező jogi képviselői szabályai szerint nem járhatott el, nem nyilatkozhatott az alperes képviselőjében, az első tárgyalás tekintetében nem valósult meg a megbízási szerződésben kikötött, „perbeli képviselői tárgyalásonként” díjtétel (Pp. 73/A. § (1) bekezdés b) pont, 73/B. § (1) bekezdés, 73/C. § (5) bekezdés). Perköltség keretében az alperesi jogi képviselő tárgyalási jelenléte okán 30.000,- Ft + áfa, az írásbeli ellenkérelem elkészítéséért pedig 40.000,- Ft + áfa megbízási díj illette meg az alperest pernyertessége esetén, a jogi képviselőjével kötött megbízási szerződés szerint.

A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben, a perköltség tekintetében megváltoztatta, míg a keresetet elutasító részében helybenhagyta a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján.

A másodfokú bíróság a Pp. 239. §-a alapján alkalmazandó Pp. 81. § (1) bekezdése szerint határozott a másodfokú perköltség viseléséről, figyelemmel arra, hogy a másodfokú eljárásban a felperes pereszes lett a keresetet elutasító ítéleti rendelkezés vonatkozásában, amelynek pertárgyértéke 400.000,- Ft volt, pernyertessége csupán 30.000,- Ft + áfa perköltség vonatkozásában állt elő, ugyanakkor a felek oldalán felmerült, pernyertességük arányában megítélhető másodfokú eljárási költségek között nem volt számottevő különbség.

Budapest, 2014. év március hó 25. napján

. Mika Ágnes s.k.
a tanács elnöke

. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

. Kurucz Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági tisztviselő